

**«8D02205 – Археология және этнология» мамандығы бойынша
философия докторы (PhD) ғылыми дәрежесін алу үшін
Г.И. Ишқалованың «Қазақ халқының дәстүрлі аңшылығы:
тариhi-этнологиялық зерттеу (XVIII ғ. – XX ғ. басы)»
атты тақырыпта дайындаған
диссертациясына пікір**

Докторант Г.И. Ишқалованың «Қазақ халқының дәстүрлі аңшылығы: тарихи-этнологиялық зерттеу (XVIII ғасыр – XX ғасырдың басы)» тақырыбы этнографиялық тұрғыдан терең зерттеуді қажет ететін мәселелердің бірі болып табылады. Қазіргі күні барлық халықтар материалдық емес мәдени мұра ретінде жойылып кеткен шаруашылықтарын ұлттық болмыс пен бірегейлігінің көрсеткіші ретінде зерттеу, сақтау, қорғау, насхаттау және жаңғыртуға тырысада. Дәстүрлі аңшылықты бұрынғысынша шаруашылық түрінде ғана емес, ұлттық тарихымызды таныту және аңшылық туризмін дамытуға ерекше назар аударылуда. Осы бағытта арнайы зандар мен тұжырымдамалар негізделді. Өйткені, қазақ халқының дәстүрлі аңшылығы көшпелі өмір жағдайы мен табиғи ландшафтқа бейімделе отырып қалыптасып, қосалқы шаруашылықты құрады және қазақтың тұрмыс-тіршілігінде ерекше орын алды. Соңдықтан да көптерен зерттеуші, саяхатшыларды қызықтырып, бірқатар еңбектерге арқау болды. Осы тұрғыдан алғанда аталған тақырып өзекті болып табылады.

Гульбану Исмагуловна бірнеше жыл I. Жансүгіров атындағы Жетісу мемлекеттік университетінде оқытушы қызметін атқарған кәсіби біліктілігі жоғары, білімді маман. Ғылыми-зерттеу жұмыстарын жүргізуде еңбеккор, ұқыпты, орындаушылық қабілеті жоғары ізденуші ретінде ерекшеленді. Сонымен қатар бүгінгі күні өткізіліп жатқан «Сонар-2020» және «Сонар-2021» аңшылық сайыстарына да қатысты. Нәтижеде «Қазақстандық «Салбурын» федерациясы» қоғамдық бірлестігің Жетісу облыстық филиалының президенті болып тағайындалды. Зерттеуші жұмыс жоспарына сәйкес алдыға қойған мақсаттарына жетіп, міндеттерді орындады. Осы деңгейге лайықты деп ойлаймын. Зерттеу мәселесін терең біледі. Ғылыми конференцияларға қатысып, мақалалар уақытында шығарылды.

Зерттеуші Г.И. Ишқалова осы тақырыпты зерттеу барысында Алматы, Ақтөбе, Жамбыл, Шығыс Қазақстан, Түркістан және Жетісу облыстарында арнайы далалық экспедициялар жүргізіп, дәстүрлі аңшылықтың сақталуы мен сабақтастығы мәселелерін зерттеді. Тақырып бойынша жазба, археологиялық, ауызша деректермен қатар әлі күнге дейін жарияланбаған архив құжаттарын да пайдаланып, жұмыстың құндылығын арттырды. Ал, зерттелу деңгейін

қарастыруда ортағасырлық авторлардың, патшалық үкімет тұсындағы, кеңестік және отандық зерттеушілердің еңбектері негізделді. Методологиялық тұрғыдан А. Хайндмурдың рационалды таңдау, С.В. Луръенің құрылғы және тіршіліккәмі теориялары қазақ халқының көшпелі өмір жағдайына аңшылықты бейімдеуі, аталған шаруашылық түрінің мәнінің өзгеруі және қазақ тұрмыс-тіршілігіндегі орны айқындалды.

Бірінші тарауда тақырыптың зерттелеу деңгейі, деректік қоры және аңшылықтың тарихы тарихи дамуда зерделенген. Яғни, қазақ даласын мекендерген тайпалардың бұрыннан аңшылықпен айналысқаны нақтыланды. Екінші тарауда қазақ аңшылығының типологиясы, тәсілдері, құралжабдықтары қарастырылып, тіршіліккәмі жүйесіндегі орны ашылды. Осы ұлттық мұра және дәстүрлі шаруашылық саналатын аңшылықтың XIX ғасырда Ресейдің отарлау саясатының күшеюі, жер мәселесінің шиеленісуі, халықтың кедейленуі, көршілес елдермен сауда-саттыққа қазактардың тартылуы нәтижесінде аңшылық трансформацияға ұшырап, сауда, айырбас көзіне айналып, дәстүрлілігінің жойылуы ашылды. Үшінші тарауда материалдық емес мәдени мұра ретінде аңшылыққа байланысты салт-дәстүр, ауыз әдебиетіндегі көрінісі, этномедицина қарастырылды.

Докторант осы күнге дейін әлі жасалмаған «XIX ғасырдың аяғы – XX ғасырдың басындағы Қазақстанның аңшылық алқаптары» атты карта құрастырып, ҚР авторлық құқықпен қорғалатын объектілерге құқықтардың мемлекеттік тізілімге мәліметтерді енгізу туралы қуәлік алды; «XIX ғасырдың аяғы – XX ғасырдың басындағы Қазақстанның аңшылық алқаптары» атты интербелсенді карта құрастырды; «Патша-жолбарыс» атты ғылыми-танымдық көшпілік бейнематериал дайыннады. Бұл инновациялық бағытты құрайды.

Ишқалова Гульбанудың «Қазақ халқының дәстүрлі аңшылығы: тарихи-этнологиялық зерттеу (XVIII – XX ғасырдың басы)» диссертациялық жұмысын жоғары бағалай отырып, оның PhD докторлық диссертацияларға қойылатын барлық талаптарға жауап береді деп есептеймін және «8D02205 – Археология және этнология» мамандығы бойынша философия докторы (PhD) дәрежесін алу үшін коргауга жіберуге ұсынамын.

**Отандық ғылыми кеңесші:
әл-Фараби атындағы ҚазҰУ профессоры,
тарих ғылымдарының докторы**

Қалыш А.Б.

Балыш А.Б.